

Encetem el darrer bloc. Fins ara hem parlat del cos i la ment. El cos, a infantil, afortunadament el tenim prou en compte, i la ment, no cal dir, que és com la parany on estem tots atrapats. Amparo La Moneda i David Vilalta ens han donat noves visions de com abordar aquests aspectes.

Hem gaudit també de Jose Mª Toro parlant del món de les emocions que, cada vegada més, està entrant a les nostres aules. Una part de la nostra vida que ens ajuda a relacionar-nos amb l'altre.

Ara anem a parlar de l'ànima. És una part de nosaltres difícil de definir, que ens parla, ens suggereix, ens impulsa a realitzar "La Tasca" personal, eixa que te a veure amb el compromís d'anar més enllà d'allò purament concret, que ens impulsa a ser coherents amb nosaltres mateixos, a enfrontar-nos amb allò convencional o establert.

Es una veu interior, que apareix en forma d'intuïcions, sincronies, situacions en les que els altres ens fan de mirall...etc. i quan no l'escoltem, l'ànima ens crida per a que seguim el seu camí. De vegades suaument, d'altres en forma de símptomes físics o emocionals.

I ací tenim un problema. Quan parlem de l'ànima, en la nostra ment es fa un joc de paraules: ànima-esperit-espiritualitat i automàticament ho associem a la religió. I no tenen res a veure. La religió és un joc de poders. De fet, energèticament està situada al 3r xacra, el plexe solar, amb la intenció de sotmetre'ns, d'apoderar-se de la nostra consciència, del nostre cos i dels nostres pensaments per tal que actuem segons manen els manaments que en algun concili s'han establert.

La espiritualitat està lligada al 4rt xacra, al cor, on rau la part del cervell que gestiona tota la nostra vessant més afectiva, més de connexió amb les altres persones. És el xacra més potent, doncs emet un camp electromagnètic 5000 vegades més gran que el del propi cervell.

El títol de les jornades és "sóc mestre, soc mestra, en cos i ànima". La nostra ànima està ací, latent, esperant, esperant-nos que despertem del nostre atordiment, esperant que despertem del somni (o del malson) en el que estem. I quan despertem, estarà preparada per portar-nos a la plenitud.

L'ànima és tot amor incondicional. Les seues imatges emeten llum, resplendor, rellueixen, i en ell hi ha foc i vent generador. És ràpida, accelera tot el que toca, és el principi actiu en la creació de forma i ordre, és claredat. Ens connecta amb allò que ens uneix a tots, amb el gran camp que ens envolta. L'ànima és propòsit. Ens connecta amb el que som realment.

Aquest bloc duu per títol una paraula tabú a l'escola, quasi a la societat. No tenim cap problema amb el cos, ni amb la ment. Les emocions van trobant el seu lloc a poc a poc. Però, parlar d'espiritualitat és com parlar de política a les classes, o de la gestió dels diners. Son temes tabús en ares d'una escola neutra, no manipuladora. I no ens adonem de la continua manipulació que implica la neutralitat, doncs fomentem un futur de persones sense criteri polític ni econòmic. I sense espiritualitat. Absolutament desconnectades de tot el que està passant a la societat.

I tot això ho fem amb la millor intenció, la de no manipular a les criatures.

I ho fem a costa de la nostra coherència, de deixar els nostres valors, creences, visió política, visió econòmica,... darrere de la porta de la classe sense que això forme part de la vida de la classe.

I aconseguim una classe neutra, sense vida.

Per què no podem discutir d'espiritualitat a l'escola? Per què no podem confrontar les nostres idees sobre la vida i la mort?

Pot ser tot això és el que li interessa al nostre alumnat per què forma part de la seua vida.

Per què forma part de la vida.

Potser amb aquestes discussions aconseguiríem un món amb més empatia, en el que les persones, els animals, les plantes, les roques, els rierols i les tronades puguerem viure en harmonia amb més consciència del què hem vingut a fer a aquest planeta en aquest moment. Una harmonia que ens la donarà l'entendre que tots som u, i que el que jo faig està ajudant o perjudicant, fent fort o debilitant, la resta d'habitants de Gea.

Ja ho deien els escèptics: **res és més**. Cap idea és millor que cap altra, cap pensament és millor que cap altre, cap persona és millor que cap altra, cap arbre, planta, cristall, o entorn és millor que cap altre.

Ara, des de Madrid, us presente a Maita que farà fàcil la nostra connexió amb l'ànima. Margarita Angeles Cordero Ayuso, pels amics, Maita. Amor, connexió i amor com ens van ensenyar les companyes del grup de tutories a l'Escola d'Estiu.

Per això, fer-se amiga d'ella és ben fàcil. Des de fa 4 anys que ens trobem periòdicament, doncs ha acudit a les nostres comarques a oferir-nos xerrades, conferències, mòduls dins la formació de pedagogia sistèmica, i sempre ha estat un plaer retrobar-nos, i amb la sensació que no ha passat el temps entre una visita i l'altra.

Maita, un altre cop benvinguda entre nosaltres.

Ella és mestra d'educació infantil. La seua mirada incisiva ens indica que contínuament està aprenent, com les criatures que tot ho volen saber.

Ha escrit un munt de contes. La col·lecció que té per a infantil, i que podeu veure als estands de l'exterior, ens ajuda als mestres en un munt d'aspectes de la vida de les classes, gracies a la connexió que ella pot establir amb el món simbòlic que impera en les nostres classes.

És també especialista en el tractament de les dificultats de l'aprenentatge, i gracies a la seua pròpia experiència personal, i sobretot a la mirada profunda i neta que té cap als sistemes familiars, pot oferir solucions que semblen màgiques.

És formadora en pedagogia sistèmica i constel·lacions familiars, i des d'aquesta vessant ens ajuda a entendre les projeccions que fa el nostre alumnat en els dibuixos que ens inunden les classes.

Ha escrit llibres per a educació infantil i per a Pedagogia sistèmica.

I organitza viatges. Viatges per tot el món en els què unifica el coneixement del saber de les antigues cultures amb tècniques de desenvolupament personal. Viatges que estan plens d'espiritualitat, com tot el que ella fa.

Per això, quan vam dissenyar aquesta jornada, teníem un lloc assegurat per a ella. I el millor, és que de seguida ens va dir que si. I més encara, va acceptar a parlar de l'ànima.

Maita, en la introducció he dit que aparentment el bloc de la espiritualitat és el més complicat d'abordar en una jornada com aquesta. Com podem encarar eixa part del ser a l'escola, des de la coherència dels adults, des de els plantejaments més pioners de la ciència i des de la necessitat de donar sentit a la part més existencial que tots tenim?

És un apassionant repte pel futur